

CZUBECZEK (1) *sb m*

N sg czubeczek.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „czubek”; wystająca część jakiegoś przedmiotu, koniuszek: Vrruncum – Czubeczez [!] w kłofie na łpotku, ziarnku podobni. Calep 1143b.

Cf **CZUBEK**

ZZie